

disse Undersøgelser kunne føre til, at et mandligt Seminarium forsvandt, og et kvindeligt Seminarium kom istedetfor. Om dette end ikke vilde kunne tiltale Flere af dem, som ville have et Seminarium nedlagt. Det er dog selvfølgerigt, at dette dog maa høre med ind under de forskjellige Overvejelser, som vi ved at vedtage Forslaget i den foreliggende Form skyde fra os over paa vore eventuelle Efterkommere, Folkethinget og den Minister, der faaer med denne Sag at gjøre i 1872—73. — Af Forslagene til § 24 skal jeg meget anbefale det under Nr. 20, der vel kun er stillet af et Mindretal, men dette Mindretal bestaaer dog af 5 Medlemmer, og Forslaget er desuden subsidiairt tiltraadt af et 6te. Det forekommer mig, at Statsseminarierne vel fortjene denne Anerkjendelse fra vor Side, om man end vil gaae ind paa at indskrænke deres Antal, og at der er tilstrækkelig Opfordring dertil, naar man dog finder, at det kan være i og for sig ønskeligt, at man ved et Seminarium har en fast ansat Lærer, medens de øvrige faae en vis Andeel af den runde Sum. Trods det, der blev yttret af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), troer jeg, der vilde sættes megen Pris paa, at der dog er een god og sikker Ansættelse for en Lærer, som har særegne Gaver og Dygtighed. Det kan være, at man kan have Ret i, at det ikke vilde være godt, om alle Lærere ved en Skole eller ved et Seminarium vare fast ansatte, og man kan vistnok, hvad Ministeriet ogsaa har gjort ved anden Leilighed, gaae ind paa, at et vist Antal af Lærerne bliver mere løst stillet. Naar man troer, at Antallet af de fast lønede Lærere er for høit, kan man ogsaa forhøie Broken med Hensyn til de ikke fast lønede, saaledes som man har gjort andetsteds, hvor man nemlig er gaaet fra en Sjerdedeel til tre Sjerdedele, men naar man er kommen til det Punkt, at man kun vil have en enkelt Lærer fast ansat, kan man ikke vel komme dybere ned eller længere frem, hvis

man overhovedet holder paa det Princip at det er godt for Skolevirksomheden, at der er et vist Antal fast lønede Lærere. Dette Princip kan ikke godt finde et mere begrændset Udtryk end derved, at det siges, at der ved ethvert Seminarium skal være een fast ansat Lærer. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 21 om, at det sidste Punctum i sidste Stykke af § 24 skal udgaae, skal jeg ikke nægte, at det har overrasket mig, at der her tages et saadant Hensyn af Udvalget, at det finder, at Læreren, skjøndt han kun har det Halve af det normerede Timeantal, ligesuldt skal beholde den hele Gage. Dette er et Forslag af den Art, som Ministeriet vanskeligt kan finde sig opfordret til at have Meget inod, og Udvalget har ikke sagt, hvad Grunden er til det, men der er kun anført ganske i Almindelighed, at om end en Lærer ikke havde det tilstrækkelige Antal Timer, burde han dog have den fulde Gage. Der er forøvrigt for Tiden kun een eneste Lærer, hvem denne Bestemmelse vil kunne ramme, nemlig en Lærer ved Skarup Seminarium. Han er tillige Capellan, og netop af den Grund har han faaet dette mindre Antal Timer; men hvis han nu faaer den hele Gage, kan han jo ikke have Noget derimod; jeg har kun anført dette for at paavise, at der har været en naturlig Grund til en saadan Bestemmelses Optagelse i Lovforslaget. Ved Forslaget under Nr. 23 skal jeg ikke videre opholde mig efter den udførlige Dmtale, der er blevet det tildeel af en æret Rigsdagsmand, der saa godt kjenner baade de paagjældende Forhold og den paagjældende Personlighed, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix). Det er i og for sig ikke nogen stor Gjenstand, hvorom Spørgsmaalet her dreier sig, men det forekommer mig dog, at naar en Læge har havt en saa overordentlig heldig Virksomhed ved en Anstalt, som netop denne Mand har havt, naar han fra Begyndelsen af har været med til at oprette Anstalten, og naar han under hele dens Udvikling og Udvidelse med saa